

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **K. M.**, narozená X

zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra – odbor azylové a migrační politiky,
IČ 00007064

sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podala dne 30. 6. 2023, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 14 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a uložení povinnosti rozhodnout o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecké karty (dále „zaměstnanecká karta“) dle ustanovení § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pobytu cizinců“) s tím, že žalovaný správní orgán měl rozhodnout bez zbytečného odkladu, resp. ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení řízení.
2. Řízení o žádosti o zaměstnaneckou kartu bylo zahájeno dne 30. 6. 2023 a je vedeno pod sp. zn. OAM-64052/ZM-2023. Protože žalovaný byl nečinný, obrátila se žalobkyně dne 17. 1. 2024 na nadřízený orgán s návrhem na opatření proti nečinnosti. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále „Komise“), coby nadřízený správní orgán, dne 15. 2. 2024 vydala opatření proti nečinnosti pod č. j. MV-12363-3/SO-2024, jímž přikázala prvostupňovému správnímu orgánu do 60 dnů od doručení dokumentu, potvrzujícího platnost dokladu obdobného výpisu z rejstříku trestů účastnice řízení vydat rozhodnutí, pokud žádost zamítne nebo řízení o ní zastaví. V případě, že správní orgán shledá, že jsou naplněny podmínky pro to, aby žádosti bylo vyhověno, mu nařídil ve stejné lhůtě vyhotovit předkládací zprávu a vydat pokyn k udělení dlouhodobého víza dle ustanovení § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Průkaz má být dle opatření žadatele vydán do 60 dnů po poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.

Žalobní body

3. Žalobkyně nastínila dosavadní průběh řízení a důvody, v nichž spatřuje nezákonnou nečinnost žalovaného. Uvedla, že dle ustanovení § 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců je správní orgán povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně do 60 dnů od podání žádosti, resp. do 90 dnů ve zvlášť složitých případech. Tato lhůta však dle žalobkyně uplynula a správní orgán je tak dle ní nečinný. Vzhledem k tomu, jak je výše uvedeno, přistoupila žalobkyně k podání návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Tímto pak byla lhůta prodloužena o 60 dnů od dodání žádaných dokumentů. Žalobkyně navíc dne 3. 4. 2024 dodala nový výpis z rejstříku trestů, jelikož předchozí byl již 180 dnů starý. Lhůta pro rozhodnutí dle žalobkyně, s přihlédnutím zaslání nového výpisu z rejstříku trestů uplynula dne 3. 6. 2024.
4. Žalobkyně má za to, že je žalovaný nečinný, prostředky ochrany proti nečinnosti byly bezvýsledně vyčerpány a její žaloba je proto důvodná. Proto navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o její žádosti v soudem stanovené lhůtě a dále uložila žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný nejprve zrekapituloval stav věci a k věci uvedl, že popírá oprávněnost žaloby, jelikož v daném případě nebyl a není nečinný. Pro účely řízení zkoumal, zda žalobkyně splňuje podmínky, které zákon stanoví a nyní ověřuje platnost výpisu z rejstříku trestů, neboť informace v něm ověřené nekorespondují s výpisem doloženým žalobkyní, za tímto účelem žalovaný kontaktoval Jihoafrickou republiku.

6. Žalovaný je toho názoru, že mu stále běží lhůta stanovená Komisí, neboť žalobkyně neposkytla veškeré nezbytné údaje za účelem vydání rozhodnutí ve věci, právě s odkazem na výpis z rejstříku trestů. Dále má za to, že žaloba postrádá bližší konkretizaci či argumentaci tvrzené nečinnosti žalovaného. Žalovaný uzavřel s tím, že je v řízení činný a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Replika žalobce

7. Žalobkyně v replice uvedla, že si je vědoma toho, že sama požádala o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti o zaměstnaneckou kartu. Má za to, že požadované dokumenty v prodloužené lhůtě doložila a nebylo tak příliš protáhnuto řízení o její žádosti. Zvláště pak, kdy požadované listiny musela obstarat v Jihoafrické republice. Naproti tomu dle žalobkyně stojí nečinnost žalovaného, kvůli níž po 5 měsících, kdy měl žalovaný možnost vydat rozhodnutí, navrhla vydání opatření proti nečinnosti.
8. Dále žalobkyně tvrdí, že ani po vydání opatření neprojevil žalovaný žádnou aktivitu, tedy ani nevyzval žalobkyni k doplnění žádosti či odstranění jejích vad, žádost nezamítl, řízení nezastavil ani naopak nevyhotovil překládací zprávu a nevydal pokyn k udělení dlouhodobého víza. Žalobkyně poté sama přistoupila k doložení nového výpisu z rejstříku trestů z důvodu procesní opatrnosti, jelikož se obávala, že by ten dřívější nemusel být uznán z důvodu, že byl již 180 dnů starý. Žalobkyně současně tvrdí, že nelze rozporovat pravdivost údajů obsažených ve výpisu z rejstříku trestů, jelikož byl přeložen kvalifikovanou soudní tlumočnicí a překladatelkou a dále ověřen notářem, přičemž opis z výpisu rejstříku trestů doslovně souhlasil s listinou, z níž byl porizen. Stejně tak žalobkyně poukazuje na to, že vždy poskytovala veškerou součinnost správnímu orgánu. Závěrem dodává, že by měla být lhůta pro rozhodnutí stanovena maximálně ve výši 30 dnů.

Správní spis

9. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud skutečnosti, tak jak je popsal ve svém vyjádření žalovaný s tím, že se žalobkyně domáhala vydání povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnanecká karta dne 30. 6. 2023.
10. Žádost však byla vadná, přičemž tyto vady spočívaly v tom, že neobsahovala výpis z rejstříku trestů z Jihoafrické republiky s apostilou a překladem. Dále byla ze strany Generálního konzulátu České republiky v Drážďanech (dále „Generální konzulát“), jakožto orgánu, u něhož byla žádost podána, spatřována vada v tom, že předmětné pracovní místo bylo v databázi Ministerstva práce a sociálních věcí obsazeno (toto pochybení bylo následně vyřešeno, dále se tak řešila pouze absence výpisu z rejstříku trestů). Žalobkyni byla tedy dne 30. 6. 2023 dána lhůta 45 dnů k odstranění vad žádosti.
11. Generální konzulát poté dne 3. 8. 2023 obdržel ze strany žalobkyně žádost o prodloužení lhůty. Tu téhož dne prodloužil do 13. 9. 2023.
12. Dne 4. 9. 2023 obdržel Generální konzulát požadované dokumenty, které posléze předal žalovanému.

13. Žalovaný se poté ujal posouzení žádosti žalobkyně, přičemž ze správního spisu plyne, že shledal pochybnosti týkající se výpisu z rejstříku trestů. Ze spisu dále plyne, že se tyto pochybnosti snaží vyvrátit ve spolupráci s orgány Jihoafrické republiky.
14. Žalobkyně dne 17. 1. 2024 podala návrh na opatření proti nečinnosti žalovaného, jež bylo dne 15. 2. 2024 vydáno Komisí (pro podrobnosti soud odkazuje výše).
15. Dne 3. 4. 2024 žalobkyně dodala žalovanému nový výpis z rejstříku trestů z Jihoafrické republiky, přičemž tak údajně učinila z procesní opatrnosti.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou.
17. Soud dále ověřil, že žalobkyně bezvysledně vyčerpala prostředky k ochraně proti tvrzené nečinnosti, a to návrhem na vydání opatření podle § 80 správního řádu ze dne 17. 1. 2024.
18. Městský soud o věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem účastníci nevyjádřili výslovný nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
19. Soud přistoupil k posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, a to na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně spatřuje nečinnost v tom, že jí žalovaný nevydal povolení k dlouhodobému pobytu – zaměstnaneckou kartu. Z níže vyložených důvodů soud dospěl k závěru, že s ohledem na konkrétní okolnosti případu je žaloba důvodná.
20. Dle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) *ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
21. Dle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší než kterou určuje zvláštní zákon.*
22. Dle ustanovení § 42g zákona o pobytu cizinců se zaměstnaneckou kartou *rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno*

povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.

23. Dle ustanovení § 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců o žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.
24. Městský soud z vyjádření účastníků řízení a z obsahu správního spisu seznal, že žalobkyně podala dne 30. 6. 2023 žádost o zaměstnaneckou kartu. Tu pro její vady doplnila dne 4. 9. 2023. Pro nečinnost žalovaného, jíž tvrdila žalobkyně, vydala Komise opatření proti nečinnosti. V tom uložila Komise žalovanému, aby rozhodl o žádosti žalobkyně do 60 dnů. Soud zjistil, že doposud tak ale žalovaný neučinil.
25. Z výše uvedeného dle soudu plyne, že žalovaný nesplnil svou povinnost rozhodnout do 60, případně 90 dnů od podání žádosti o zaměstnaneckou kartu. Soud uznává, že se pro vady žádosti a jejich doplnění až v září roku 2023 nemohl žalovaný žádosti věcně věnovat již v průběhu měsíců července a srpna roku 2023. Po doplnění vadného podání však již tato překážka dle soudu odpadla.
26. Ze spisu je soudu známo, že se žalovaný zabývá především domnělými rozpory v rejstříku trestů žalobkyně z Jihoafrické republiky. Ze správního spisu je patrné, že správní orgány podnikají kroky ke zjištění stavu věci za účelem vyvrácení pochybností o rejstříku trestů. Musí však odmítnout praxi, kdy je celé řízení zdržováno z důvodu nedodání podkladů ze strany orgánu jiného státu. Naopak žalovaný měl rozhodnout ve lhůtě dle již doložených dokumentů. Argumentace žalovaného stran toho, že žalobkyně nedodala potřebné dokumenty, je proto irelevantní. Jednání žalobkyně je tak v rozporu nejen s výše citovanými ustanoveními zákona, nýbrž také se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení obsažené v ustanovení § 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř.“).
27. Soud připomíná, že správní úřad je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. V této věci z výše uvedených důvodů proto nemůže být o nečinnosti správního orgánu (žalovaného) pochyb.
28. S ohledem na výše uvedené soud proto dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, neboť délka řízení, které ještě neskončilo, několikanásobně překročila šedesátidenní (v některých případech devadesátidenní) zákonem stanovenou lhůtu pro rozhodnutí. Je proto nutno dovodit, že nečinnost trvá, když rozhodnutí ve věci nebylo vydáno ani ke dni rozhodnutí soudu o žalobě, a to i přesto, že bylo vydáno opatření proti nečinnosti nadřízeným orgánem. Soud proto podané žalobě vyhověl a žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí. K tomu mu stanovil třicetidenní lhůtu, která se jeví jako přiměřená také s ohledem na to, že od zahájení řízení uplynul více než jeden rok.

Náklady řízení

29. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně. Žalobkyně tak má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za tři úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby a sepsí repliky [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)] a paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4), vše zvýšeno o částku 2 142 Kč odpovídající 21% DPH z předchozích částek. Právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH, proto jsou náklady řízení zvýšeny o částku odpovídající DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobkyniny náklady zastoupení advokátem tak činí 12 342 Kč a náklady řízení celkem 14 342 Kč. Žalovaná je povinna nahradit je žalobkyni v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. září 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

